

ÜNNEPEKRE.

A buzgóság óráiban.

gondviselő

Tökéletes jóságú Isten! Te kijelölted számunkra a napokat, órákat és még a perceket is, hogy mi azok szerint rendezhessük életünket és annak cselekedeteit. Te gondoskodtál arról, hogy egyetlen óra se legyen olyan, mint a másik. A változásokban, a múlandóságban, még a halálban is a Te előrelátó bölcsességed valósul meg. A napok egymásnak tudományt hirdetnek a Te bölcsességedről, nekünk pedig tanácsokat adnak, hogyan éljünk, hogy életünk hozzád méltó legyen.

A fa kemény ágát meghajlítja a szél, a búza kalászát lenyomja a teher. Egyik úgy, mint a másik, megalázódik előtted. Hogyne hajolna le, hogyne alázná meg fejét az ember, aki jól tudja, hogy Tőled nyer mindent. Hogyne borulna le a földig

~~a nő, ki amugy is oly gyöngé és hajlékony.~~

Az, aki előtted megalázódik, fölmagasztalást nyer, de engemet nemcsak az a vágy készített a buzgó imára, hogy Te majd fölemelsz és megáldasz. ~~Nem~~, hanem vonz és készített egy ellenállhatatlan benső vágy és sóvárgás, amelyet csak a Te isteni szellemed tud kielégíteni.

Az ember ~~a Te~~ ^{Te} isteni bölcsességedet fürkészve megtanulta, hogy ~~nem Neked, hanem~~ ő neki van szüksége olyan napokra és időszakokra, amelyekben Neked adhassa át egész lényét, de főképpen lelkének minden gondját, szívének nemes érzelmeit.

Én is mindig várom és sóvárgom azokat, mert oly jól esik lelkennek, ha fölvehetem ünneplő ruhámat, ha megtisztíthatom testemet és szívemet és úgy állok elődbe.

~~Nem Neked, hanem~~ ^{Nekem} van szükségem az ünnepi napokra, hogy elmélkedésbe merülve vizsgálhassam azokat a dicső és szent dolgokat, amelyeket éretünk, teremtményeidért elvégeztél. ~~Szent~~

Legjobb fiad a Názáreti

~~Fiad~~ a Jézus élete adott oly kedvező alkalmakat, hogy míg egyfelől kegyelmedért ^{szeregetek} hálát mondhatok, másfelől a Jézusom életéből olyan példát tanulhatok, amelyet követve mindig közelebb jutok hozzád Atyámhoz.

Jövel égi Atya és adj szívemnek önzetlen tiszta érzést, lelkemet emeld föl szent ^{mazsuzokká} ~~egéd~~ ~~csarnokába~~, hogy találjon meg Tégedet és tanuljon olyan nyelven beszélni, amely előtted kedves és meghallgattatik.

Ha nem is egész életemet, oh bár abból egy-egy napot avass ~~öt~~ ^{ünneppal} ~~nekem~~, hű leányodnak.

Ha nem is veszed le rólam az élet minden gondját, terhét, legalább a köznap gyötrelmekről szabadíts meg és vídamsággal töltsd el szívemet. Ha nem is fogok mindig a Te hajlékodban lakozni, oh bár egy-egy órát hadd időzzek veled, hadd hallgassam szent igéd tanítását, hadd zengjen nyelvem dicsőítő énekeket, hadd tegyen oltár kebelem.

Engedd meg nekem jó Atyám, hogy az ünnepnapok örömeinek élvezésére

gyűjthessem magam körül családom tagjait, szeretteimet, barátaimat, hogy velök együtt vidám szívvel dicsérhessük Téged, Urunkat, akinek legyen dicséret, dicsőség és hálaadás most és mindörökké. Amen.

Újévkor.

Örökéletű Isten, kinek lételedben nincsen változás s a változásnak még árnyéka is, ismét egy újesztendő reggele virradt ránk a Te állandó jóvoltodból. Engemet, gyöngé nőt, oly mélyen meghat ennek a napnak megjelenése, de Te előtted oh mindeneket átható szellem, nincsen sem reggel, sem estve, sem ó-, sem újesztendő, Én mulandó teremtmény, érzékenyen hallgatom órám ketyegését, mint mulandóságom egyhangú zenéjét, s midőn a nap fölkel, soha sem tudom, hogy látni fogom-e lementét is, avagy, mint egy futó csillag az ég milliárdjai közül, eltűnök én is innen nyomtalanul. Én, kit porból alkottál, egy lépést sem tehetek anélkül, hogy testem árnyékát magam mellett haladni ne lássam, de Atyám lélek vagy, kinek szemeid előtt nincsen és sohasem is leszen árnyék.

Én egy kicsiny porszem vagyok, ezen a nagy földgömbön s hozzád képest a napok, holdak és földek ezrei is olyanok, mintha létezésük sem volna.

Elszorul a szívem, ha meggondolom, hogy mi vagyok én. Lelkemre a bánat fellege száll, ha eszembe veszem, hogy eddigi életemben mily kevésbé végeztem el a rám bizottakat, de íme, ezeket elmémbe forgatva, felújul az a gondolat, hogy ma új-év reggele van. Mit jelentsen ez, ha nem azt, hogy rám nézve új élet, új munkásság, új szeretet s új reménység veszi kezdetét!

Úgy van, mindeneket előre látó bölcs Isten, Te az esztendő megújulásával megújítasz engemet is; különösen pedig megújítod bennem a lelki erőt, amely oly gyakran ellankad. Miként fénylő napod is egy ideig állandóan tartó hanyatlás után, újra emelkedni kezd, úgy az én lelkem és testem élete is, az esztendő új napjával megújul, elé veszi elrejtett erejét, föléleszti lankadó melegét és terem bennem új embert.

Milyen boldog lennék, oh áldások Atyja, ha lelkem tárházából elé vehetném

a bölcs előrelátás erejét, mert bizony sokszor kellett tapasztalnom, hogy legtöbb dolgomat vagy elsielve, vagy balul ítélem meg s emiatt lelkem nyugalmából, életem boldogságából sokat elvesztettem. Milyen hálásnak érezném magamat, ha szívemben felmelegíthetném az önzetlenséget, oh mert bizony sokszor a múltó földi javakért földúltam szívem békéjét s rosszul ítélem meg embertársaimat.

Milyen idvezítő lenne rám nézve, ha gyarlóságaimnak bár egy részét eltemethetném az ó-esztendővel s a szívemben rejlő nemes csirákat megnövelhetném, virágzókká és gyümölcsözőkké tehetném, hogy az emberek látván az én jó cselekedeteimet, dicsőítenének Tégedet, mennyei Atyámat.

Felújul emlékezetemben a múlt esztendő sok jó és rossz napja. Látom a sötét fellegeket, melyekből alászállott a csapás és a pusztulás, fölismerem saját vétkeimet, melyek ha rám nehezednek, „sírhatok mindenfelé“, de ott látom a Te áldó kezedet is, amelyet kinyújtottál, hogy

akik segítségért epednek, megfoghassák azt és megmeneküljenek.

Oh csak most ne vond el tőlem az áldó kezet, oh csak most emelj föl a porból, arra a keskeny ösvényre, amelyen az igazak járnak.

Adj erőt, hatalom forrása, gyöngelkemenek s táplálj engemet hozzám illő eledellel, hogy a beállott új esztendőben teremhessek jó gyümölcsöket, áldhassalak Tégedet házamban enyéim között; a mezőn a munka mellett, a Te templomodban a hívek seregével együtt, jó tettekben, szép énekekben és buzgó imádságban. Így élve tiszta lesz életem, biztató reménységem és buzgó az én szívem, amit olyannyira várok és óhajtok, jó Atyám mindörökké. Oh hallgass meg, oh szentelj meg és idvezíts engemet és mindeneket.

Amen.

Ima nemzeti ünnepen.

Nemzetem nagy Istene! Szent örömezésre gyúl keblem a mai napon. Hazám nagy őseinek csodás vitézsége, mint egy tündéralom, a szabadság szeretete,

mint egy szent evangelium, úgy jelennek meg előttem. Hódoló tiszteletet, önfeláldozó bátorságot és égő szeretetet követelnek minden magyar szívtől és így az enyémtől is.

Békességnek és hadakozásnak nagy Ura! Ha nem volna annyi dicsőséggel körülvéve szentséges lényed, ha csak úgy ismerhetnék is, mint nemzetem Istenét, oh lehetséges volna-e a Te jóságaidhoz méltó hálát adni egy magyar leánynak.

Bizonyára nem! Hány ezer ellenség dúlta, pusztította e földnek minden parányi kis helyét. Hány vészes csata emléke sajog föl a történelem muzsája kebeléből! Hányszor nem nyújthatott menedéket még a templom sem, a gonosz ellenség kegyetlenségei előtt. Hányszor nem lelte a magyar honját e hazában! !

Fölsóhajtok és imádságba olvad sóhajom, mert Te hazám szent Istene, megérdemled, hogy mindig buzgón imádjalak, mindig ajkamon hordozzam nagy nevedet.

Fölsóhajtok és könnyörgés száll el ajkamról. Kérlek, esdve kérlek tartsd védőkarodat a szegény magyar nemzet körül.

E földet hősök vére áztatá,
Azért küldj Isten bőv áldást reá.

A magyarnak a szabadság evan-
geliumát hirdetted nemzeti profétáid által.
Oh mily dicsőséges volt a szabadság szent
napja! Hogy égett a kebel az égi örömtől,
hogy zengett a háladal lelkesedéstől!

Valahányszor megújul e szent napok
emléke, mindannyiszor ünnepe van min-
den igaz magyarnak. Ünnepe a magyar
nőnek és nekem leányodnak is.

Az ünnep örömében a hála Te irán-
tad és a megbocsátás ellenségeim iránt,
egyszerre nyilatkoznak meg szívemben.

Hálát adok neked Isten, hogy enge-
met magyar nőnek teremtetél, hálát adok,
hogy ajkamat a magyar szó szent igéivel
illetted, hálát, hogy költőim és prófétáim
lehetnek a magyar dalnokok. Az ők ihle-
tett ajakáról jövő szavakkal kérlek:

Isten áldd meg a magyart
Jó kedvvel, bővséggel,
Nyújts feléje védő kart,
Ha küzd ellenséggel.

Balsors akit régen tép,
Hozz rá víg esztendőt,
Mebünhődte már e nép
A multat s jövőndöt.

Amen.

Nagypénteken.

Isten! Gyászt öltök szívemre, mert e
napon gyászba borult a természet, elsöté-
tült a Te fényes napod. Szemembe könny
tolul és szeretnék sírni keservesen, mert
nagy bánat súlya nyom.

Vajjon lehetne-e oly női szív, melyet
e nap emléke meg ne rendítene! Vajjon
van-e anya, aki zokogásba ne törne ki,
midőn látja Jézus körül a megtévesztett
és felbőszült vad tömeget! Istenem, hát az
ember ilyen kegyetlen is lehet? Istenem,
hát a hála oly könnyen bosszúvá változik?
Ime azok, akikért magára zudítá a földi
hatalom kérlelhetetlen haragját, mindazok
ott vannak a Jézus ítélőbirái között és
szabadulni engedik a bűnöst, hogy meg-
büntessék őt, az ártatlant.

Jó Istenem, türelmes Atya! Ne engedd,
hogy elragadjon a fájdalom áradatja. En-
gedd meg inkább, hogy együtt sírjak Má-

riával, az édesanyával. Engedd meg, hogy hullassak könnyeket, mert azok talán el-mossák szemem előtt azt a sötét fátyolt, melyet a nagypénteki gyász borított elébe. Maga Jézus is, midőn látta már az elke-rülhetetlent, nagykeservesen síra s bizony-nyal megkönnyebbült utána.

Jó Isten! A nagypénteki gyásznak is meg van a vígasza. Látom, hogy Jézusnak nemcsak élete, hanem halála is áldás volt az emberiségnek. Nekem is áldó és felma-gasztaló példa gyanánt szolgál, mert hi-szen ha ő annyit szenvedett, vajjon van-e nekem okom panaszt emelni szenvedéseim miatt. Ha ő a sírástól megkönnyebbült, vajjon nem könnyebbül-e meg az én szívem is, ha kisérom bánatomat.

Jó Istenem, Jézus keresztre feszítte-tett, de nem maradt a halálban, Jézus ar-culveretett, de azért bejutott a dicsőség hajlékába; a Te fiad szomjúhozott, de megenyhítettetted!

Vajha én mindezt jól megérteném. Vajha nekem is a nagypénteki szenvedé-sek emléke, húsvéti örömet és vigasztaló-dást gyümölcsözne.

Kezedben van a halál, kezedben a föltámadás és az örök élet is. Jó Isten! Én hiszek és bízom benned. Oh kérlek ne en-gedj rám nagypénteki gyásznapokat, ha-nem adj csöndes, tiszta lelki életet és jó reménységet, hogy lássam meg életem egén a föltámadás hajnalát, kezdjek szent és tiszta életet, és így legyek méltó a Jézus hű tanítványai közé felvételre. Hallgass meg. Amen.

Húsvétkor.

Örök világosság, megmérhetetlen szel-lem! Isten! Az ember élete olyan, mint egy téli nap, melynek rövid a nappala és hosz-zú az éjszakája! Kevés benne az öröm és sok a bánat, de búsuljak-e, aggódjam-e én most, miután fölvirradott reám a hús-vét reggele? Ez a föltámadás napja, ez a tiszta öröm ünnepe. Ez az a nap, amelyen megbizonyosodott az emberiség, hogy Te nem engeded, hogy a Te szented rotha-dást lásson.

Ezen a napon a gyermekét sirató édes anya megvigasztalódik és elmúlik szívéből

a sötét sír félelme, megjelenik szemei előtt az égi dicsőség fénye.

Sok, megmérhetetlen sok az, ami jót Te Atyánk velünk tettél fiad a Jézus Krisztus által, de van-e nagyobb jó annál, amit akkor műveltél, midőn az örökélet hitét feltámasztottad az emberi szívekben?

Megsíratjuk hallottainkat s szívünk majd hogy meg nem reped utánuk, de meg is vigasztalódunk, mert tudjuk, hogy az a lélek, melyet Te adtál belénk, a Tied és a mulandóságé nem leszen soha.

Aldalak és magasztalak ezért a szent hitért. Dicsőítve emlegetem nevedet, mert ime látom, hogy azok, kiket eltemettem, enyéim lesznek még egykoron és én az övék leszek.

Kérlek jó Isten, töltsd be szívemet ezen a napon állandó erős hittel, bizalommal és reménységgel. Kérlek taníts meg arra, hogy még a legrosszabb is jó a Te tekinteted előtt. Erősítsd meg hitemet, hogy feledjem el a kételkedést, nézzek bizalommal a jövőbe.

Taníts megértenem a madár zenéjét, a hajnal hasadását, a virág illatját, me-

lyek mind azt beszélnek, hogy örök az élet és elvétetett a koporsó szájáról a nehéz kő.

A Te legjobb fiad, Jézus azt tanította: a mennyország ti bennetek van. Adjad jó Atyám értésemre, hogy én a mennyországnak már itt a földön tagja lehetek. E végezt szenteld meg életemet, biztasd reményemet és áldd meg ezen ünnepet nekem, hogy a földi élet pályáját úgy fut-hassuk meg, hogy bejussunk egykor az örök élet országába. Amen.

Ima a lélek diadaláért.

(Áldozó csütörtök.)

Lelkek lelke, nagy Isten, előtted nincsen sem múlt, sem jövő, sem élet, sem halál! A Te tekinteted befog mindent, a Te gondolatodban megvan minden, de mi, akik csak ma vagyunk és holnap már elenyészünk, mint a pára, mi számláljuk a napokat és ragaszkodunk ehez a földhöz, amelyen lakozunk. Gyöngye elménk úgy gondolja, hogy minden nagy és csodálatos dolog csak itt megyen véghez.

Mi a lélek világának csak kapuinál járunk. Mi csak egy-egy pillanatra tudunk fölemelkedni, oda, honnan a lélek országába betekinthetünk.

Ezt a dicsőséget szent fiadnak, Jézus Krisztusnak juttattad. Őt fölemelted magadhoz, részesítetted lelked ajándékaiból, uralkodóvá tetted a test fölött.

De egyszersmind minket is gyermekedé fogadtál, ígéretedben részesítettél. Jézus lett az út, az élet s az igazság. Ha mi az ő útain járunk, ha példáját követjük, biztonnal látni fogjuk a megnyilatkozott eget. Biztonnal megfogjuk hallani az ígéretet. Biztonnal ki fog tölteni ránk a lélek és megszentelést nyerünk benne és általa.

Hálát adok jó Isten azért az ajándékért, amelyet én is nyertem a hit, a szeretet és a remény vallásában. Hálát adok azért a világosságért, amelyet naponta nyerek lelked tárházából.

Kérlek biztass, erősíts, hogy mindig szent egedre tekintsek és a lelki ajándékokra vágyódjam.

Segíts jó Isten, hogy legyen nekem tiszta lelkem. Engedd remélnem, hogy

előttem is meg fog nyilatkozni az ég és eljő az az idő, amikor nem kellend félnem sem a villámtól, sem a mennydörgéstől, sem az enyészettől. Tiszta szívemet őrizd, világos elmémet ne homályosítsd el, hanem tégy boldoggá most és ezután is azokban a dolgokban, amelyek nem e világból valók.

Lelkemet tisztítsd meg és juttasd győzelemre, hogy mind inkább élhessek neked, mennyei Atyámnak. Amen.

Pünkösztkor.

(Elmélkedés és ima.)

Ha elmerengek a keresztény egyház múltja fölött, nagyon sok megható képet látok benne. Valóban nem e világból való az a rendkívüli bátorság, önfeláldozás és halálmegvetés, amellyel férfiak, nők, ifjak és öregek, a hit védelmében harcra kelnek és legtöbbször el is vesznek.

Nem a gyarló test, hanem a halhatatlan lélek munkája ez és nekem úgy tetszik, hogy a kereszténység kétezer esztendeje alatt minden csak folytatása volt annak, amit Jézus mívelt a gyászos nagypénteken.

Ezt követőleg első nagy esemény a húsvéti, amelytől azonban nem lehet elválasztani a pünköstöt. Amott megnyílt a sír és üresnek találtatott, itt megnyílt az ég és a lélek kitöltetett és mindnyájan megtelének szentlélekkel és kezdének szólani különféle nyelveken, amit a lélek ad vala nekik szólások. És megtérének mintegy háromezeren.

Ime itt a kulcs a kereszténység születéséhez.

Ime a titka a pünkösti nagy eseménynek. Az, ami az emberben nagyot, szépet, állandót és halhatatlant mivel, az isteni lélek, mely az égből adatik s az emberek által saját belátásuk szerint növeltetik.

Ha méltán ragadta magával Péter a körülötte állókat élő szóval, Pálnak is ugyanazt az eredményt kellett elérnie, és vajjon az első keresztényekben s az azután következőkben nem a lélek működött-e?

Ki merné tagadni?

Én bizonyosan nem, sőt magam is érezem, hogy fölemel, megtisztít, megelevenít, betölt, beölel engemet is a lélek a maga erejével.

Ezért imára nyílik ajakam előtted, lelkek lelke s midőn hálát mondok azokért a nagy lelkekért, akik előttem jártak s ezt a világot benépesítették szép és remek műveikkel, kérlek juttass nekem is egy párányit lelked sugarából, hogy ébredjek új életre. Kérlek add meg lelkemnek a mindennapi eledelt és a hozzá illő ruházatot, hogy legyek méltó tagja annak az egyháznak, amelyet lelked ihletéséből alapítottak hajdan a Te küldötteid. Add, hogy soha se feledjük, hogy ki lehet méltó tagja annak az egyháznak, amelyet lelked ihletéséből alapítottak hajdan a Te apostolaid. Add, hogy soha se feledjük, hogy aki ennek méltó tagja akar lenni, alázatosságra, egyszerűségre, türesemre és szenvedésre késznek kell lennie.

Feléled keblemben az isteni szikra s áthatja testemnek minden ízét; nyelvem megindul és hirdetem az evangéliumot: boldogok akik sírnak, mert megvigasztalhatnak.

Ajakamra veszem a Jézus szavait: ne aggódjatok a ti ételeteken mit egyetek vagy mit igyatok; sem a ti testeteken, mivel öl-

lőzködjete. Nem több-e az élet, hogys az eledel és a test, hogys az öltözet? Te-kintsetek az égi madarakra, mert azok nem vetnek, nem aratnak, sem a csúrbe nem takarnak, mindazonáltal a ti mennyei Atyátok eltartja azokat.

Keresem a mukát, kérdezem, hol van szükség a segítségre? Elfog a vágy, hogy megjelenjek ott, ahol még mindig a sötét-ség borong és azt mondjam: legyen vilá-gosság.

Késznek érzem magamat arra, hogy kezet nyújtsak azok felé, akik bánatban csüggedeznek, vagy azok felé, akik rossz úton járnak és az erkölcsi pusztulás mély örvényébe akarnak sülyedni.

Oh vajha én is segítöje lehetnék a hit apostolának, mint a Lidiák, akik Pált, a nagy apostolt útjában kísérték s üldözteté-sei között gyámolították. Oh vajha én is fölvilágosíthatnám azokat, akik a hit dol-gait nem ismerik, a vallás igazságait nem látják meg s emiatt gúnyt üznek abból, ami szent, és eltávoznak attól, ami életet és üdvöt ad minden embernek.

Oh vajha a hitben testvéreimmel együtt élhetnék, együtt munkálkodhatnék s alkalmat nyerék arra, hogy e szent szö-vetségbe vonjam be mindazokat, akik el vannak hidegedve, vagy akik száműzték magukat abból az országból, amelyben a parányi mustármag nagy előfává lesz, amelyben a hit erejével a viharzó tengert le lehet csillapítani, s a Jézus nevében a halottakat életre, a hitben való tiszta, mun-kás és áldó életre lehet fölébreszteni.

Pünkösti ima.

Tökéletes lélek, mindenütt jelenvaló Isten! Téged kereslek, mert lelkem meg-tisztulni óhajt. Ünnepe van a születésnek, a halálnak, oh tedd ünnepévé ezt a napot a léleknek, hogy tisztuljon meg a köznapok terhétől és a testi vágyaktól.

Földi lény vagyok, de lelked országába vágyom, oda, ahol szent és igaz minden s önzetlen a szeretet. Hallottam a nagy mes-ter szavait, láttam megtört testét és mégis gyakran környez a hitelenség, mivel ami földből való, földhöz ragaszkodik,

Isten! Ma a lélek ünnepe van. Te egykoron kitöltötted volt apostolaidra szent lelked tisztító tüzét. Kérlek töltsd ki reám is, hadd szabaduljak meg attól, ami tőled elválaszt, hadd legyek szabad a jónak akarárásában, a hűségben és a szeretetben, hadd legyek kész megbocsátani mindenkinek, aki megbántott, hadd egyesüljek mindazokkal, akik jóra igyekeznek, hadd legyek egy szívben és lélekben a Te tanítványaiddal, híveiddel, hitem sorsosaival és minden emberrel, valaki jót akar.

Jó Isten töltsd ki reám szent lelkedet, segítsed örömet és én e pünkösti lelkesedéstől áthatva munkás leszek országodban, követője leszek szent fiadnak, az én mesteremnek, most és ezután is. Amen.

Hála az áldásért.

(Összel.)

Örömtől telt szívvel jöttem most házadba áldott jó Istenem, kegyes égi Atya. Munkám, fáradságom gyümölcsét leszedtem, hálát rebeg ajkam, dicsőítlek Isten.

Tied volt a napsugár, mely fölébresztette a csirát, Tied az esőcsepp, mely táplálta a búzakalászt! Az erdő lombja, a madárdal, a pirosuló gyümölcs, a hulló falevél, a tisztító vihar és a szelid szellő is, mind a Te kezedből jött. Tőled van az áldás, Tőled van a kebel megnyugvása is.

Hála nagy nevednek, köszönet áldó szeretetednek.

Atyám, Te kielégítetted földi szükségünket, én magasztalom isteni jószágodat. Te békességet küldöttél nekünk a földre, mi boldogságunk érzetében zengünk neked dicséretet.

Szívünk telve a hála érzelmeivel. Ajkunk hő imát rebeg.

Feledjük, hogy többet vártunk, mint amennyit nyertünk, mert tudjuk, hogy az ember vágyódása mindig határtalan. Feledjük, hogy sok reményünk nem valósul meg egészen és köszönjük, ami jót adott.

Bocsásd meg áldások Istene hálátlan gondolatainkat. Bocsásd meg, ha szívünk olykor elégedetlen. Taníts türelemre, taníts hálára!

Aldva legyen jóságod és irgalmad,
melyet ezutánra is kérek magamnak és
mindeneknek.

Hálát zengek. Énekelve
Dicsőítem szent neved,
Hő imában szárnyra kelve
Aldom istenségedet.

Sok jót adtál földön, égen,
Olyan boldog e kebel.
Buzgó szívem most, mint régen
Hymnusokat énekel.

Amen.

November 15-én.

(Dávid Ferenc halála évtordulóján.)

(Elmélkedés és fohász.)

Idő és örökkévalóság Istene! Emlékemben fölvonul a múlt időknek képe. Hitemnek ősei megjelennek lelki szemeim előtt. Látom azt a lelkes és lelkesítő munkát, mellyel a hit templomát megtisztítani készülnek a hűtlen sáfároktól, kik meg rongálták annak tisztaságát. Milyen elszántság, mily lelki bátorság sugárzik szemükből! Előttük a veszedelm, mellettük a

halál s hátuk mögött az elhagyatottság, de ez őket nem csüggeszti, sőt talán erősíti. Jelszavuk az, amit nagy mesterektől tanultak: az én országom nem e világból való s mintha a lélek szárnyain járnának, mindig csak előre mennek.

A történelem muzsája megható eseményeket jegyzett föl életükből. Lelkesülve szemlélem, mily nagy bátorsággal állanak és harcolnak az igazság mellett. Szomorúan látom, hogy sokan föl vitték a Jézus keresztjét, föl a vesztőhelyre. Látom, hogy egyiknek a máglyán, másiknak a börtönben, vagy fegyvertől esett áldozatul élete a hitért.

Minő szörnyűség, hogy száz meg száz ember nézi, látja a tehetetlenül szenvedőket és kiáltja rájuk a halált! Minő elszomorító gondolat, hogy emberi tudó szíjja be azt a levegőt, amely embervér füstjével van tele! És mégis a Te eged nyílai nem sújtottak le, a Te földed mélységei nem nyíltak föl, mert Te jól tudtad Uram, hogy a halál nem vége az életnek, hanem kezdete az örökkévalóságnak.

Hitem nagy apostola is ott van közöttük, az elsők között. Kezében a toll, mellyel könyvbe foglalta lelke nagy gondolatait, ajakán a szó, mellyel megindítja a népek szívét és megnyeri a fejedelmeket. Két ország lesz a követője vallásának és mégis végül, halált ítélnék életére. Sötét börtönben hal meg ő, ki ezreket vezetett a lelki világosság országába.

De nem Uram! A mester nem halt meg, ő él! Én látom dolgozni, munkálni, lelkesíteni, szeretni és szerettetni. Én látom miként fog újra élni lelke nemcsak erős férfiak, hanem a gyöngye nők között is. Hány anya táplálta gyermekét a hit éltető erejével, hány állott őrt bátor szívvel a templom ajtónál, hogy azt el ne foglalhassák. Hány terít asztalt, hány díszít szószéket a Te neved dicséretére.

Érzem jó Atya, hogy emlékek hitem erejét megnöveli. Érzem, hogy egy szép eszméért dicsőség küzdeni és meghalni is. Érzem, hogy a halhatatlanság kulcsa a nemes élet és az erős küzdelem.

Te nem hagytad el Isten a hit védőit a múltban, táplálsz a jelenben, hogy ter-

jedjen a tiszta ismeret, a józan értelem és jöjjön el országod.

E nap emlékezete egy dicső koszorúba foglalja össze körültem a vallás munkáit! Egy lelkes apostoli sereg támad föl szemeim előtt egyszerre, a szomorú emlékezet eme gyászos napján.

Nem, én többé nem síratom a hit mártírjait, hanem eltelve dicsőséggel, hirdetem házamban, a társaságban és bebizonyítom életemmel, hogy nemcsak kenyérrel él az ember, hanem Istennek minden igéjével.

Oh vajha átlátná mindenki, miképpen én látom e percben, milyen fönséges, milyen isteni a Te országod, melybe fiad, a mi mesterünk és az ő hű követői hívogatnak. Oh vajha elég kitartó tudnék lenni, hogy el ne feledkezzem az emlékezés eme nagy nap szent érzelmeiről. Atyám, jó Istenem! Te, ki ajándékkal adtad a hitet, erősíts, hogy maradjak ahhoz hű életemben és munkásságomban is.

Adj diadalt a tiszta lelki életnek! Ihlesd lelki tanítóidat, hogy a hívek seregét buzdítsák, hogy a hithez ragaszkodja-

nak tántoríthatatlan hűséggel. Buzdítsad, hogy őrizzék meg, tiszteljék a hitvédők emlékét és hirdessék mindszüntelen az apostol igéjét: a hit Istennek ajándéka.

Ezekre kérlek, hallgass meg jó Atyám!
Amen.

Karácsony estve.

Jó Atyám! Mindennek központja, mindennek adója és mindennek mozgatója Te vagy. A Te követeid azok a hópehelyek, amelyek ott szállongnak fönny a légtérben. A növényvilágot te borítod be, hogy téli csöndes álmod aludják, a gazdagok szívét Te indítod meg, hogy a szegényekről megemlékezzenek és felállítsák számokra az öröm és vigasztalás karácsonyfáját. Midőn az utasokra ráborul a sötét éjszaka, a jászolban vetsz nekik nyugvó ágyat és ha szükség, azt bölcsővé változtatod, a vándorok előtt csillagot jelölsz meg, mely irányt mutasson a puszta közepén.

Az édes otthont Te árasztod el gyermeki örömmel és szülői boldogsággal. Oh

mennyire megmutattad jóságodat irántam is a mai napon. Mint annyi kis angyal úgy repkedtek gyermekeim körültem, a hála szép énekeit énekelve. Mint kis pillangók, úgy játszadoztak a kegyelmedből nekik jutott ajándékok körül.

Ha boldogok ők, mennyivel inkább boldog vagyok én, hogy szemlélhetem boldogságukat. Ha valami nyugtalanít s búsít, az annak meggondolása, hogy nem mindenki részesül egyaránt ebben az örömben.

Jó Atyám fogadd hálámat és buzgó imádságomat a nekem mutatott örömeért és boldogságért. Kérlek ne engedd meg, hogy bánattá változzék az öröm, kérlek tartsd meg nékem gyermekeimet, hogy nevelhessem fel őket és tanítsam meg a Te fiad a Jézus Krisztus példáját nekik. Azokat jó Atyám, akiket az élet viszontagságai nem engedtek karácsonyi örömhez jutni, részesítsd áldásodban, hogy mindnyájan egyenlő szívvel, egy akarattal ünnepeljük Jézus születése emlékét s emlegessük a Te atyai áldott nevedet.